

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ АКАДЕМІЧНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

М. С. ВЛАДИМИРОВА, канд. екон. наук, доцент, Є. Ф. КОЛЕСНИК

Харківський національний університет міського господарства

імені О. М. Бекетова

Академічне підприємництво - це спосіб передачі знань і технологій з науки і вищої освіти в приватний бізнес; таким чином, він сприяє інноваційності та конкурентоспроможності економіки, особливо для малих і середніх підприємств (МСП). Саме тому багато країн розглядають підтримку академічного підприємництва як частину своїх стратегій політики в області МСП. У той же час академічне підприємництво ігнорувалося для обговорення на високому рівні політики в Україні.

Щоб привернути більше уваги до цього питання, доктор Александр Кнут та доктор Ольга Красовська ініціювали наукове дослідження, присвячене академічному підприємництву в Україні [1]. Міжнародна команда експертів опитала урядовців, керівників деяких провідних університетів та наукових установ України, провідних дослідників Національної академії наук, українських венчурних компаній і ряд неурядових організацій, всі з яких зобов'язались просувати академічне підприємництво.

Грунтуючись на цих дослідженнях, більш вагомій міжнародній практиці та праці Мачуського В.В. «Академічне підприємництво в Україні: поняття та суб'єкти» отримано ряд рекомендацій, які могли б сприяти розвитку академічного підприємництва в Україні [2].

Ці кроки можуть бути реалізовані як окремими людьми, так і інститутами. Вони не вимагають значних додаткових ресурсів або істотних змін в державному регулюванні, що робить їх легко здійсненними.

Для розвитку академічного підприємництва в Україні можна рекомендувати наступні кроки:

- об'єднати всі доступні ресурси (людські, організаційні, фінансові) існуючих наукових установ і департаментів підприємництва, щоб підвищити ефективність процесів підтримки;
- створити чітке бачення, визначити амбітну місію і створити бренд, здатний активізувати прихильність;
- заручитися підтримкою міжнародних партнерів, які славляться своїми системами академічного підприємництва;

- створити «ефект успіху». Кілька успішних історій запалють розвиток підприємницької культури в області науки і вищої освіти;
- викладання підприємницьких навичок повинно бути «бажаним» для українських університетів.

Всі ці кроки можуть сприяти розвитку підтримки академічного підприємництва.

Зосередження всіх зусиль на цих заходах означає, що уряд буде докладати менше зусиль для другорядних заходів, які збилися зі шляху до успіху, наприклад, обговорення питання про перенесення відповідальності прав інтелектуальної власності з однієї державної установи до іншої, що являє собою цілком трудомістку діяльність. Наукові установи, які намагаються придбати частки академічних активів, перешкоджають зростанню і доступу до фінансів.

Важливе значення має вдосконалення державного регулювання та державної політики щодо академічного підприємництва, але занадто багато часу на обговорення і оцінку державної політики не дозволяє дослідникам бути справжніми підприємцями.

Існує достатньо простору для індивідуальних, самостійних дій, а наука і сектор вищої освіти можуть відразу почати впроваджувати міжнародну передову практику і надихати розробників політики на успіх.

Список використаних джерел:

1. Кнут А., Красовська О. : Концепція та неправильні уявлення про Академічне підприємництво в Україні / А. Кнут, О. Красовська. – Берлін, Німеччина, 2016. – 30 с.
2. Мачуський В. В. Академічне підприємництво в Україні: поняття та суб'єкти. Міжнародний науковий журнал "Верховенство права". Спеціалізоване видавництво "ЮНЕСКО". – Кишинів, 2018. – №3. – С.153–157.

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВКГ УКРАЇНИ НА ПРИКЛАДІ ДОСВІДУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ТА США

О. П. КОЮДА, канд. екон. наук, доцент, А. С. ГАРМАШ
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Водопровідно-каналізаційні підприємства відіграють дуже важливу роль у сучасному світі. Вони забезпечують населення та підприємства питною